

PODMYKAĆ SIĘ (1) *vb impf*

się, [się].

o oraz a jasne.

[*inf* podmykać się.] ◊ [*praes 1 sg* podmykâm się. ◊ [*2 sg* podmykå się. ◊ [*part praes act* podmykając się.]

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

1. [*Podchodzić blisko, zbliżać się; subadmovere se Cn:*

podmykać się ku czemu: ponieważ ku drugiemu zamkowi, co na wjeździe do portu w lewo jest, nieprawie dobrze podmykać się także dla skał *RadzPodróż* 191.

podmykać się pod kogo, pod co: á postronie nieprzyáciel fzarpa/ vriwa [...] / wniewolą podbiia/ pod was fię podmika *RotRozm* G2; musieliśmy stanąć dla przeciwnego wiatru, nie podmykając się pod zamek Coron, aby na nas nie strzelano. *RadzPodróż* 225; *BielKron* 1597 749.]

2. [*Posuwać się [w którym kierunku]:* Rádywiłem go zwano/ iż był porażył Tátáry/ y iął fię podmykác dálej ku południu *RotRozm* K4v.]

3. *Wślizgiwać się, wczółgiwać się pod coś (też ukradkiem) (1) :* Subrepo seu surrepo, Podłázę/ tayemnie fię podmykam. *Mącz* 352c; [*Volck Rrr3*].

Synonimy: 1. *podchodzić, przybliżać się, zbliżać się.*

Formacje współrdzenne cf MKNAĆ.

KW, MŚ